

ט פְּרִים

טרכז

שיטורו של עידו ראמס) הוא סיפור חינוך בית-חומרה. היוצאה א-ישם חביב-יעת מכך סופר יהודי על היהודים לרובינציה כמורדה צעריה ותemptה ומס' ווסית בסערה מלחמת-העלם השניה. נוצלה וגורמת עי' העומדים במעלה ייאמר סיד כי מבחן-היהדות ניתן גורמי הסולם החברתי.

אלא רק מון הצד מטייר דטבויות ומואדי ששתי הדמויות הראשיות המבזירות ששת' בזדדים. הרומן בכללו הוא סיל' חתילה בצעבי שוחר-לבן ובמין נאי-חרודאים של בני הדר הלחומיים ברוז' בית פתיטית. שאינה הולמת אף את יירה האומצתית, בחזות ובעורף. מושגינו על ילדי מהפכת-יאוקוטובר, בעד הניבורים הראשיים, הפוגדים קורמות עור וגידים ומח עצמות במרוצת אצער סרוגי מאטביב וארוסתו מא' הסיפור בכוח הריאליה שניהם.

כבר במשיחת-מכחול ראשונה אנו מוצאות. נסיבותם מושגנות ורשותם מוגבלת לשליטה על צבאותיהם, החל באסטרטגיית האגדום, פערו של סגנומישנת יהודיה, החרד לתיין מפני שנות הפלקללה שבפיקודו. אכן, הממונה עליין מפנה בעוז את הטירות ואנשיכ'בויהמת, בנימא צוללת לשערן וזר וזרדים מנדולתם למיניהם, וכלה רוף הגועני, הנוגד את המוסר הסוציאליסטי. לעומתו — בחוראת יהודית צערירה מתאמצת בכל מוחה לסתטט את פושעים.

כופר הומאניסט מגלה ראם את שן
אתו תלותת למלחמה, הנואת והס-
רחותעלת תמייד: «למוהר הוא לבוא
לפניך לוע ורבה או מוחה ולגלוות לפניו
את לבך ולומר לו, שאין ברצונך להרע
לאיש — ». שמוון אתה למוחך את
זכר האיריאולוגיה, כי כל איזיאולוגיה
אתקרבתה על אדמתה והנותנה לסתורת
ויזדרת בסוטו של דבר שנאה — —
והאטערות הנאzieit. מעביר לעיניינו
ונמספר את גיבוריו בדרכ תחתיתם. אין להניש תביעה נגד קלירמלחות, כי
סוף-סוף הם רק חומר ביר היוצר".
זהם נלבט אישים מצפין במישטר שבו

*) עידן רם / "שלכת" — רומן, בענינו נורבּן מ. גוט-ברגויין

בנין וריהוט | תכנון אדריכלי | אדריכל-interior designer

בתרא ג

תירום ופירש שרוא אברטמן בעי-
תבב ג' אנטוליאנו גונזאלס דרבו

הרב עוזי ברכובות נזכר בפעם הראשונה בתקופת ציבוריו, בזמנו של מילאויו כראש ישיבת תל-אביב תש"ט (207 עמדדים, "ביבט" הוציא ועד הנהמנים לעוכז זוטוריים). לפניו מסכתן מן התלמוד נה אלבום מיוחד לזכרה. מעל דפי עסקת בעניינים שבין אדם לחברו נראית השחקנית הדולח בהופעתה – בדינן מוניות בשפה הארמית ובו השונות בהציגות "ביבט" ממשן או"י – שהענינים בתרגומם בשפה העברית. אף על בעיס שנה. בפתח האלבום מוקדשות לאינן חרואתים את תחומי בתקופתנו ציבורו, בין טליתות דמותה הנאלצתה להגן עליה בכם כלב המטיינו בפכבי של תאהזנות כאמו וכאדם.

המורות הקדומות
מאות ג' שנים לפני ברוסיה. צייר:
 יצחק קאומן. הוצאת לזר, תל-אביב
ארמית שהיא שפה המקורה של
תלמוד, מפעל זה של המותלים ראוי
ברכה. ווודה.

ספר זכרון ליהדות ליטה בוצרת אל' בבל, אשרו, ארץ ישראל והעמים ההו-
לים. מטענות וצינוגים מטה כ. ד. קפ' וזריאודפים. לשון הספר קלה וסובנת,
ונן, הוצאת מוסד הרב קוק ירושלים. העזרירים והתצלומים שם מקילים על
ללאם... עם כול רך חלק מיצער טהול קליטת החומר. הנועל ואף המבוגרים
ות גלות ליטה המפוארת בצלום ובכ' ימצעו בו עניין.

בבלאי: כל ליטטן פְּנוּתִי — אָ פָוָן, זָ נָאָתָן. הַזָּאת סְפִּילִית בְּפֻועָלִים
עשָׂה עֵזִי: גַּד, קְמוֹנוֹן. אַ גְּוֹלְדֶּרֶט פָּנָן, דַּ רְדוֹנוֹפָס. גַּ תְּדוּמָה, זַ כְּגָנָל-
עֲמָד. יְבִידָה סְפָעָלוֹ בִּיהְדוֹת לִיטָה. הַכִּיחָוֹב • הַכְּרוּעָה הַמְּבָעָרִי סָאתָה: גַּ זְלִיגְ-
הַמְּבָעָרִי. וְעַל אִישִׁים — לְבָנִים וְעַזְקָנִים (228 עמוד).

רדי, פרטן הספר ענץ רב בהם למת' רודז'ם יעד לאמצאות החדרישות ביר' מסדה. תל אביב תש"ט (87 עמוד). ג'. קור'